

22120065

DANISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Skriv en kommentar til *én* af følgende to tekster:

1.

Den niende måned

Det er i den niende måned, verden
venter i lydhør vågen –
højtideligt træder de fromme stjerner
frem af septembertågen.

5 Henover havens og skovenes træer
går månen så høsteligt svanger,
påkaldt af ensomme menneskehjerters
usete længsel og anger.

10 Bladene falder, og æbler falder
fra alle betyngede grene,
dugdråber falder som gråd fra et væsen,
der føler sig bange og ene.

15 Ude i rummet trædes den store
vugge på lydløse gænger,
til en efter en de ufødte vågner
og ikke kan sove længer.

20 Så falder også, som æblerne falder
blandt alle de faldende blade,
til moderhertet, der ømt betynget,
sanker sin høst i lade.

Tove Ditlevsen, *Kvindesind* (1955)

2.

– Du er ikke herfra? siger han, fyren med kasketten, der sidder overfor.

Hun lader, som om hun ikke hører ham.

– Jeg sir, du er ikke herfra.

Hun ser flygtigt på det lidt brede ansigt. Et gråligt blik kigger pågående tilbage.

5 – Nej, siger hun så.

– Det var sgu det jeg sae, siger ansigtet. Noget af et smil trækker om munden. En tændstik vipper mellem to tænder. Han er ude på noget, men hun sidder godt nok og bliver siddende.

– Er stodderen gået? siger tændstikken. Og vipper.

– Hvem, siger hun.

10 – Ha, ja, hvem tror du? siger han spydigt.

– Ingen aner, hvad du snakker om, svarer hun. Hun ryster en pakke Northstate op af tasken.

– Ild? siger han uden at gøre tegn til at foretage sig noget.

– Jeg har, siger hun, ellers TAK!

15 – Nej, siger han igen, jeg tænkte sgu nok, du ikke var herfra. Lige da jeg så dig, tænkte jeg: hun er sgu ikke herfra.

– Nå, siger hun.

Hun tænder. Han ser stadig lige på hende. Yderst mellem læberne dingler den fortyggede tændstik nu. Han taber den ikke. Har øvelse i den slags.

– Ryger du meget, du? siger han.

20 – Kommer det nogen ved? svarer hun. Under bordet hører hun hans fødder slæbe. Som store papkasser.

– Du ryger vel som en skorsten, hva?

Hun svarer ikke. Hun kunne jo flytte. Men hvorfor skulle hun? Nej. Han er ude på noget. Han om det.

25 – Ska du ikke ha kaffe? spørger han.

– Det kan godt være, svarer hun.

– Du har måske fået kaffe?

– Nej, siger hun.

30 Tændstikken står lige ud i luften fra hans læber. Den balancerer langs kanten af underlæben, peger på hende, peger ved siden af, og op. Den irriterer hende.

– Jeg tænkte nok, du ikke havde fået kaffe endnu, siger han bag tændstikken, der vibrerer ved bevægelsen af lyden.

– Nå, siger hun.

– Det har jeg heller ikke, kører han løs.

35 Den hulens tændstik, tænker hun.

– Jeg drikker ikke så tidlig kaffe, siger den.

– Nå, siger hun.

– Det gør du måske heller ikke.

– Nej, siger hun.

40 Hun ser sig om efter et askebæger. Der står et længere henne på et andet bord. Det er ikke rent, men kan bruges. Hun rejser sig og går hen efter det. Han ser mageligt på hende. Hun har en fornemmelse af at tændstikken har spiddet hende bagfra, og vipper op og ned med hende, mens han beglor hende. Som en flue.

Knud Holst, *Tændstikken* (1963)